

Dyssegaards- * Kirken

Nr. 3.

December 1958

23. Årgang

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl.
18—19 (Tirsdag ikke).

Residerende Kapellan Max W. Olsen.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes
bedst Kl. 12—13. (Fredag ikke).

Klokker Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115. Telf. GE 2875. Træffes hver Dag
(undt. Torsdag) Kl. 10—13, Fredag tillige Kl. 18—19.

Organist Povl Hamburger,
Jægerbakken 7, Telf. OR 5227.

Menighedsraadets Formand:
Overretssagfører Hans Bredmose,
Strandvej 110, st. tv.

Menighedspsygepl. Frk. E. Rønnenkamp Holst,
Bøgevej 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13—15.

Menighedspsygepl. Frk. E. Hansen.
Højsgaards Alle 62¹, Telf. GE 3151. Træffes 13—15.

ske endda helt borte! Og dermed blev julen, man havde glædet sig til, lidt af en skuffelse.

Dog, julen er for god til at blive en fiasko. Den er og må være os en glædesfest, fordi den bringer os alle et glædesbudskab — et glædesbudskab fra Gud. Julen forkynder os, at vi er ikke henviste til blot at længes efter Gud eller at søge efter ham. Han er selv kommet til os; han er trådt ind i vor jordiske og menneskelige tilværelse og taler på vore egne tungemål sit ord til os. Det skete alt i Jesus, hvis fødselsfest vi fejrer i julen. I ham blev Gud menneske — »Ordet blev kød og tog bolig iblandt os,« som det udtrykkes i Johannesevangeliet (1, 14).

I Jesus møder vi Gud som vor Fader, hvis kærlighed træder os i møde for at frelse os. Vi er ikke overladte til os selv i vore sorger, anfægtelser og modløshed. Julens budskab betyder, at Gud selv vil ind i vort menneskeliv og fylde det med frimodighed, fred, håb og glæde. Thi Gud vil være vor gode og nådige Gud, og vi skal for Jesu, vor Frelser, skyld være hans børn (Johs. ev. 1, 12).

Så lad os da se frem til julen, og lad os kun forberede den det bedste, vi kan — også udvortes. Men lad os hele tiden fastholde, at det, som gør julefesten så stor, det er dens evangelium, som forkynder os den store glæde, at tiden og evigheden mødes i Jesus Kristus, Guds Søn og vor Herre.

At høre og forstå dette budskab er vejen til juleglæde — »den rette juleglæde, som aldrig skal bortfare« (Kingo).

Max W. Olsen.

* * *

Juleglæde

De fleste mennesker glæder sig til julen. Den er et lyspunkt midt i årets tristeste og mørkeste tid. De mange hellig- og fridage er kærkomne. Dens omfattende selskabelighed virker tiltrækkende på ikke få iblandt os. Desuden kalder den meget godt frem i menneskers sind; de skarpe ord forstummer, de hårde hjerter blødgøres; man vil gerne glæde og hjælpe, yde sit bidrag til, at så mange som muligt kan få en »glædelig jul«.

Men naturligvis er sagen ikke klaret med en passiv forventningens glæde. Først det bliver jul, først julefesten kan fejres, må den beredes. Deraf den store *juletravlhed* så lang tid i forvejen! Og dens uheldige bivirkning er desværre ikke så sjældent en *juletræthed*, som i nogen måde ødelægger den jul, man så hen til. *Juleglæden* vil ikke rigtig indfinde sig — bliver må-

Vi har og en ledestjerne

Den næstsiste søndag i det gamle kirkeår havde jeg haft en kær gæst. Og da han om aftenen sent skulle gå, fulgte jeg ham, som jeg har for vane, når jeg har gæster, helt ud til vejen. Da jeg havde taget afsked med min gamle ven, kastede jeg et blik op mod himmelhvælvingen og så der en meget lysende stjerne. Det er planeten *Mars*, der netop kulminerer i disse dage kl. ca. 20,30 på den østlige himmel. Der er noget betagende ved en sådan planet — og noget mærkeligt; for den er jo i sig selv lige så sort som vor jord. Men hvor kommer så det strålende lys fra? Jo, det kommer fra solens stråler, der rammer den, ligesom solen rammer vor jord.

Vort kirkeår har forlængst kulmineret. Den 23. november var den sidste søndag i det gamle kirkeår — og så kommer det nye kirkeår med 1. søndag i advent, hvorefter vi igen kommer til at opleve alle kirkeårets festtider — og om få uger har vi den fest, vi elskede allerede, da vi var børn: Julefesten. Og sådan går det år efter år: Jul, påske, pinse og alle de mange søndage efter trinitatis. Og i vort menneskeliv går det på samme måde: Det går op, og det går ned — sorg og glæde, lykke og ulykke, liv og død. Og hvor er vi dog hjælpeløse, vi små mennesker. I os selv kan vi hverken fremme det lyse, det glædelige i vore års dage eller hindre sorg og ulykke og død. Vi er i skæbnens hånd, vil mange mennesker sige. Men er vi nu det? Er det rigtigt at sige det således? Nej, det er ikke rigtigt for så vidt vi vil tage imod den »udstrakte hånd fra Herrens trone«, som er givet os i Jesus Kristus.

Må jeg sige det sådan: Personlig har jeg mødt megen lykke og glæde i mit liv; men jeg har også mødt både sygdom med lidelser og smerter i min krop og tunge sorger og skuffelser, der smertede mig i mit sind. Men én sag står fast for mig: Havde Gud ikke været med mig, da var jeg ikke kommet det igennem.

Sådan kom det til mig hin søndag aften, da jeg så den strålende stjerne på nathimmelen. Jo, det er sandt: »Vi har og en ledestjerne / og når den vi følge gerne, / kommer vi til Jesus Krist«! Og så kender vi alle forklaringen på, hvad det er for en stjerne, det drejer sig om: »Denne stjerne lys og mild, / som kan aldrig lede vild, / er hans guddomsord det klare, / som han os lod åbenbare / til at lyse for vor fod«. Og guddomsordet er jo først og fremmest det ord, som evangelisten Johannes vidner om i begyndelsen af sit evangelium, nemlig det ord, der blev kød og

som tog bolig blandt os, Jesus Kristus. Om ham vidner evangelisten, at han er det sande lys — han er vort lys, der skinner ind i vort mørke.

Jeg vil gerne sige til vore sognefolk, som kender til skygge og mørke, som kender til sorg og nød og trange tider i deres liv: Tag imod den frelse i Jesus Kristus, som vi i vor dåbs stund fik i arv og eje. Min læser: I din dåb tog Jesus Kristus dig i sin favn. Han vil fremdeles være din Frelser. Og når din dødstime kommer, vil han lægge sin hånd under dit hoved og føre dig hjem til sin og vor Fader og vise dig sit hus på de evige høje. Modtag så en hjertelig hilsen fra Dyssegårdskirken med ønsket om en glædelig jul i Jesu navn.

Johs. Feveile.

★

Menighedens juleindsamling

Den årlige juleindsamling står for døren.

I år vil det komme til at knibe med *liste-bærere*. Mange af vore trofaste gamle hjælpere er i det seneste år gået bort. Vi beder derfor *indtrængende* om, at enhver, som på nogen måde kan afse et par timer til at ombære en liste på et vejstykke, snarest vil melde sig enten til sognepræsten (GE 2364) eller klokkekontoret (GE 2875). Dernæst beder vi om, at man, såfremt man ved besked om nogen, som måtte trænge til en julehjælp fra menighedsplejen, så vil give os besked herom. — Så beder vi om og håber på et godt resultat som sædvanligt af denne traditionsmæssige indsamling.

Bestyrelsen for Dyssegårds Sogns
Menighedspleje.

Hans Thyge Jacobsen,
sognepræst, formand.

K. Weber,
snedkermester, næstformand.

C. Lundbye, E. Rønnenkamp-Holst,
kasserer. menighedspsygeplejerske.

Rudolf Hansen, E. Hansen,
klokker, sekretær. menighedspsygeplejerske.

Agnes Jacobsen,
frue.

Helge Larsen, Max W. Olsen,
prokurist. residerende kapellan.

Sykredsen i præstegården

Da vi har påbegyndt den 15. sæson, kunne vi ønske at appellere til flere medlemmer. Vi har i årenes løb tilvejebragt forskellige håndarbejder til bazaren. Og da vi må sigte på at skaffe midler til møblering af menighedslokalerne i den nye kirke, er vort arbejde fremdeles påkrævet.

Henvendelse til fru *Agnes Jacobsen*, præstegården (GE 2364).

Kirkens rejsning

Torsdag den 13. november hejstes kransen på den nye Dyssegårdskirke.

Så nåede vi så langt! Rejsegilde er en festivitás for håndværkerne — mestre, svende og arbejdsmænd. Og det tør siges, at alle, som var med i arbejdet, glædede sig sammen med menighedsrådets samtlige medlemmer over det indtil nu vellykkede arbejde.

Nu ser vi hen til fuldførelsen af vor nye kirke med fortrøstning. Der mangler »kun« ca. 50.000 kroner. — Vi håber, at dette vil blive afhjulpet ved menneskers deltagelse i dette store værk. Adskillige — men ikke mange — har allerede sendt bidrag. Måtte flere følge dette gode eksempel!

Hans Thyge Jacobsen.

Nadverens fællesskab

I nadveren kommer Kristus helt til os og går ind i vort fattige liv, strider med os imod synden og døden og alt ondt, tager al vor ulykke og fare på sig, så at han er helt eet med os. Så skal vi også ved den samme kærlighed lade os forvandle og lade andres skrøbeligheder være vore og tage deres forhold og trang på os og lade alt, hvad vi evner af godt være deres, så at de kan nyde godt deraf. Det er det rette fællesskab og den sande betydning af denne sakramente. Således bliver vi forvandlede til hinanden og fælles ved kærligheden. Uden den kan der nemlig slet ingen forandring ske. Du må lade andres skrøbeligheder gå dig til hjerte, som om det var dine egne og byde din formue til, som var det deres egen, ganske som Kristus gør for dig i sakramentet. Se, det kalder man at blive forvandlet til hinanden ved kærligheden. Det er den rette kristne, broderlige enighed.

Martin Luther.

Noter

Gaver til den nye kirke

Tømrer S. Grønbjerg: 50 kr. — Nedlagt i kirkebøssen den 23. november: 10 kr. — Entreprenør Carlo B. Hansen: Afhentning i Aalborg og op-hængning af kirkeklokke. — Fabrikant Smedegaard: Pumper til varmeanlægget. — Frk. Kamma Rørbye: 35 kr. — Hjertelig tak!

★

Byggeudvalget

har vedtaget at overdrage udsmykningen af apsis i den nye kirke til kunstmaleren Holmer-Trier. Det bliver et frescomaleri med motivet »Herrens genkomst«.

Hans Thyge Jacobsen.

Menighedsmøder

Efter nytår indbydes til følgende møder i Dyssegårdskirken:

NB. Onsdag den 4. februar kl. 20: Pastor N. Bundgaard (Immanuelskirken): »De kirkelige forhold i Sydslesvig«. — Lysbilleder.

Tirsdag den 3. marts kl. 20: Pastor Henry Rasmussen (Simeonskirken): »Fra det gamle Israel og den nye stat«. — Lysbilleder.

Tirsdag den 7. april kl. 20: Pastor Haldor Hald: »Hvad foregår der i Sct. Nicolaj kirke?«. — Lysbilleder.

Slut talrigt op om disse møder. — Alle er velkomne! — Gratis adgang!

Præsterne.

Søndagsskole igen!

Som det vil være bekendt, har søndagsskolen her i sognet i længere tid ligget stille på grund af sygdom og dødsfald blandt søndagsskolelærerne.

Imidlertid har en ny kreds af mennesker nu stillet sig til rådighed, og søndag den 11. januar 1959 kl. 13 lægges der ud igen.

Alle børn i Dyssegaard sogn er meget velkomne til at deltage i den nye søndagsskole.

Vi mødes hver søndag kl. 13 i Dyssegårdskirken (i Dyssegårdsskolen).

Klokkerne ringer

Vidste De, at noget af det, vore vilde forfædre var mest bange for, da den kristne tro kom til Danmark, var klokkerne? Kirkeklokkerne fulgte med Ansgar og ringede ud over Slesvig fjord — og så langt som klokken lyd nåede, måtte de gamle aser trække sig tilbage.

Når De besøger en kirke på landet, skulle De gøre Dem den ulejlighed at klatre op i kirketårnet ad de snævre, snoede trapper. Efter at have kikket ind over kirkeloftet og beundret den sindrige opbygning af hvælvingerne, der set ovenfra nærmest ligner skæve halve æg, når De op til klokkerne. Og dem skal De kikke nærmere på. For igennem mange år har de meldt om livets begivenheder. Ringet til gudstjeneste, kimet til højtid, varslet om krig og bragt bud om død. Klokkerne har del i sognets liv, kan ude på landet oftest høres vidt omkring og bringer bud om, at der er en kirke her, som når vidt omkring, ja selv til dem, der ikke kommer til den.

Når klokkerne nu ringer på søndag — så ringer de for at kalde til kirke. De ringer 3 gange for hver gudstjeneste. Første gang siger de: Op med dig, op med dig, du skal i kirke idag! — Og så er det, beslutningen skal tages. Frem med salmebogen og af sted! Der vil stå en plads ledig, hvis De ikke sidder i kirken på søndag.

Anden gang minder klokkerne om, at nu er det på tide at gå hjemmefra, så man kommer i ordentlig tid og ikke for sent.

Og tredje gang siger klokken: Kom nu ind, kom nu ind. — Og sidste klokkeringning slutter med bedeslagene: 3 gange 3 slag på klokken. Ikke bare en tilfældig afslutning, men nu siges det, hvorfor vi kommer i kirke: Vi kommer der i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Det er vor Gud. Vi kommer der for at takke, for at bede, for at tage imod. Her vil Gud give os sit ord, lade os lytte til prædikenen, lade os få del i sakramenterne.

Nu ringer klokkerne igen, morgen og aften, hver dag, i hver kirke: for at kalde til Guds hus, for at kalde til tak og bøn. Ringer klokkerne for gæves for dig — eller hører du også klokkenes lyd, midt i den travle, støjende hverdag, midt i søndagens dovne søvnighed?

Pastor K. A. Berg.

Møder

December

Onsdag den 3.: Kvindekredsmøde hos fru Lundbye, Merianvej 22.

Torsdag den 11.: Julemøde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298 (Salme 23).

Januar

Onsdag den 7.: Kvindekredsmøde hos fru Harslund, Sønderdalen 6, 2. sal.

Onsdag den 14.: Bibeltide. Østre kreds hos fru Drabitzius, Baldrianvej 6.

Vestre kreds hos hr. Ewertsen, Sønderdalen 24 (Salme 25).

Onsdag den 28.: Offentligt møde hos hr. Lundbye, Merianvej 22.

Februar

Onsdag den 4.: Kvindekredsmøde hos fru Geil, Sønderdalen 12.

Onsdag den 11.: Bibeltide: Østre kreds hos hr. Petersen, Ellegårdsvej 74.

Vestre kreds hos hr. Roar, Emdrup Kærvej 14 (Salme 51).

Onsdag den 18.: Offentligt møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.

Taler: Sognepræst Møller Petersen, Hellig Kors kirke.

Marts

Onsdag den 4.: Kvindekredsmøde hos frk. Olsen, Ordrupvej 123, 2. sal.

Onsdag den 11.: Fælles bibelkreds hos hr. P. Geil, Sønderdalen 12 (Salme 32).

Onsdag den 25.: Offentligt møde hos hr. Appel Lustrup, Ewaldsbakken 28.

Dr. Hagerup taler og viser lysbilleder.

April

Onsdag den 1.: Kvindekredsmøde hos fru Øster Hansen, Hagens Allé 25.

Onsdag den 8.: Fælles bibelkreds hos hr. Appel Lustrup, Ewaldsbakken 28 (Salme 86).

Onsdag den 22.: Offentligt møde hos hr. P. Geil, Sønderdalen 12. Taler: Bymissionær Kai Jakobsen.

Ansvarshavende redaktør: Pastor Max W. Olsen.

Teller - Hellerup